

[Gert Petersen.]

komme ind på detaljer heri, men for mig at se er det egentlig ikke så forfærdelig overraskende.

Vi kan ikke stemme imod forslaget, når det kommer til tredje behandling, fordi vi principielt må acceptere, at universitetet ikke kan være en privilegeret institution; universitetet må underkaste sig de nødvendige livets vilkår, som også alle andre her i samfundet må underkaste sig, når der opstår vanskelige akutte situationer. Også fordi — og det hænger sammen med denne betragtning — vi i og for sig ikke har noget imod den foreslåede nyformulering af § 8, som ligestillet universitetet med de øvrige videregående uddannelser. Vi er imod specielle privilegier.

Når vi alligevel ikke kan stemme for forslaget, er det, fordi reguleringen i den udformning, den har fået især igennem flertalsbetænkningen, ikke har karakter af at være en nødudvej, den har ikke karakter af at være tidsbegrænset, og videre fordi det er meget nødvendigt, at der tages skridt til at skabe de materielle forudsætninger for en generel overvindelse af samtlige adgangs begrænsninger, de faktiske adgangs begrænsninger, som eksisterer, sådan at vi kan komme derhen, hvor virkelig enhver ung kan få den uddannelse, han eller hun har lyst til og har evner til, uden sociale eller andre diskriminerende skel. Efter de intentioner, som lægges for dagen i flertalsbetænkningen, kan vi ikke under nogen omstændigheder støtte lovforslaget, og vi agter derfor ved tredje behandling at undlade at stemme.

Kjær Rasmussen: VS har allerede én gang her i folketinget vendt sig skarpt mod den restriktive politik, de borgerlige partier nu disker op med, for så vidt angår adgangen til vore universiteter. Under første behandling af dette forslag efterlyste jeg kriterierne for den påtænkte adgangs begrænsning uden dog at kunne aflokke ministeren noget svar dengang. Nu er udvælgelseskriteriet kommet for dagens lys, og det blev jo, som frygtet af os, fagkaraktererne, der kommer til at ligge til grund.

Hvad vil det så komme til at betyde? Ja, det vil f. eks. komme til at betyde, at den allerede eksisterende sociale skævhed i ud-

vælgelsen vil blive forstærket, noget, som især vil ramme studenterkursister og HF-ere. Jeg gad nok se, hvordan disse to grupper vil blive stillet i fremtiden. Det behøver man end ikke at gisne om længere. Der vil blive tale om en absolut forringet stilling.

Men nu har udvalgets flertal jo altså lagt sig fast på det reaktionære synspunkt, at fagkaraktererne skal være kriterium, og hvad kommer dette så til at betyde? Ja, det kommer til at betyde, at det egentlige erhvervsvalg skal foretages allerede i 16 års alderen, nemlig når gymnasieeleverne skal vælge mellem skolens forskellige linjer. Allerede på dette tidlige tidspunkt må erhvervsvalget altså foretages, for man skal jo sørge for at komme med en pæn karakterbog til universitetet, ellers kommer man måske ikke ind, og for at kunne stille med en sådan pæn karakterbog, ja, så må man nu engang i sving med sit fag på et så tidligt tidspunkt som muligt. Denne udvikling er naturligvis uheldig, fordi den tvinger gymnasieeleverne ind i et for tidligt erhvervsvalg, samtidig med at den gør tilvalsgymnasiet til en illusion.

Hvad angår gymnasieeleverne personlig, vil de, så vidt vi kan se, blive reduceret til en art konservesdåser, som blot har den funktion på gymnasiet, at de skal være åbne for påfyldning af alle mulige substanser. VS vil naturligvis på ingen måde være med til at realisere en sådan lovgivning.

Det fremgår endvidere af betænkningen, at udvalgsflertallet forestiller sig, at de studerende skal være repræsenteret i fordelingsudvalgene. Her ser det imidlertid ud til, at man fra ministerens og fra udvalgsflertallets side har gjort regning uden vært, for så sent som til morgen fik vi fra Moderate Studenter en meddelelse om, at disses repræsentanter ikke vil deltage i administrationen af bestemmelserne om adgangs begrænsning. Det var et brev, som lå her til morgen. Undervisningsministeren har også fået det, ved jeg.

Jeg må derfor spørge ministeren, og jeg må spørge udvalgsflertallet: hvad har man egentlig tænkt sig at stille op med den meddelelse? Vil man lade dette lovforslag falde, eller vil man vedtage en lov, som man på forhånd ved ikke vil komme til at fungere? Jeg mener absolut, det er tiden at svare nu. Uden sammenligning i øvrigt synes jeg,